

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.VII.20.161/2020/4.

A tanács tagjai: . Vezekényi Ursula a tanács elnöke

. Bajnok István előadó bíró

. Tibold Ágnes bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Bodnár István ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: Dr. Papp Sándor ügyvéd

A per tárgya: beruházás ellenértékének a megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat

száma: Fővárosi Ítéltábla, 13.Gf.40.150/2019/11-II. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma: Fővárosi
Törvényszék, 5.G.41.124/2018/8. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel támadott részét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 250.000 (kétszázötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy az alperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt 2.926.600 (kétfélmillió-kilencszázhuszonhatezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes - az őt alapító magánszemélyek jogutódjaként - a bérlője volt az előbb állami, majd önkormányzati tulajdonban álló, a Budapest, XIII. kerületi helyiségnek (a továbbiakban: perbeli üzlethelyiség), amely a kiskereskedelmi, a vendéglátóipari

és fogyasztási szolgáltató tevékenységet végző állami vállalatok vagyonának privatizálásáról (értékesítéséről, hasznosításáról) szóló 1990. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: Eptv.) hatálya alá tartozott. A felperes (és jogelődei) a perbeli üzlethelyiségben 1989-1991 között jelentős értékű beruházásokat végeztek.

- [2] 1998. december 7. napján az alperes jogelődje, az Állami Vagyonügynökség (a továbbiakban: alperes) az Eptv. 6.§ (3) bekezdésében biztosított jogánál fogva vállalkozási szerződést kötött az M Rt-vel (a továbbiakban: megbízott vagyonkezelő), melynek értelmében az utóbbi volt jogosult az alperes megbízottjaként eljárni - egyebek mellett - a perbeli üzlethelyiség értékesítése, illetve hasznosítása során is. A felperes és az alperes által megbízott vagyonkezelő, az M Rt. 2000. november 1-én kelt megállapodásban a perbeli üzlethelyiség privatizációjáig terjedő időtartamra megállapították a használati díjat azzal, hogy az üzlethelyiség felperes általi használata nem akadályozhatja az üzlethelyiségnek az Eptv. szerinti értékesítést.
- [3] A perbeli üzlethelyiség privatizációjának előkészítése során a felperes és az alperes között vita alakult ki a felperes által elvégzett beruházások értékéről, ezért a felperes 2000. december 5-én pert indított az alperes ellen az értéknövekedés megállapítása iránt. Az így folyamatban volt előzményi perben a Fővárosi Bíróság a 2003. szeptember 10-én kelt kijavított 18.G.76.392//2000/49. számú ítéletével, amelyet a Legfelsőbb Bíróság 2005. március 16. napján kelt Gfv.X.30.363/2004/4. számú felülvizsgálati ítéletével felülbírálv - az elsőfokú ítéletet megváltoztató jogerős ítéletet hatályon kívül helyezve - helybenhagyott, a felperest az Eptv. 5. § (3) bekezdésére tekintettel a perbeli üzlethelyiségben végzett beruházásai alapján megillető összeget 34.126.925 Ft-ban állapította meg.
- [4] A megbízott vagyonkezelő 2008. március 11. napján a perbeli üzlethelyiségre vonatkozó bérleti szerződést azonnali hatállyal felmondta, mert a felperes írásbeli felszólítás ellenére nem egyenlítette ki a használati díj tartozását. Erre tekintettel a felek közötti bérleti jogviszony a felmondással megszűnt, a felperesnek a bérlemény visszaadásakor az alperessel szemben 4.850.883 Ft összegű hátralékos díjtartozása állt fenn.
- [5] A peres felek az előzményi perben meghozott jogerős ítéletet követően lényegében folyamatosan egyeztettek, és tárgyalásokat folytattak annak érdekében, hogy a felperest a beruházásai alapján megillető kártalanítás tárgyában a jogviszonyukat valamilyen módon lezárják. Ennek körében a 2012. április 24-e és 2013. március 14. napja közötti időszakban történt email váltások szerint a felek tárgyaltak egy szakértői értébecslés elkészítése tárgyában, ami az elszámolás alapját képezheti.
- [6] A perbeli üzlethelyiség alperes általi hasznosítására 2013. február 21. napján került sor. A felperes 2014. február 20. napján kelt levelével felhívta az alperest a beruházásai ellenértékének megtérítésére, mely felhívásnak az alperes nem tett eleget.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [7] A felperes 2016. november 15-én előterjesztett keresetében az alperest 34.126.925 forint és annak 2013. február 21. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét arra alapította, hogy az alperes 2013. február 21-én szerződést kötött harmadik személlyel a felperes által korábban bérelt üzlethelyiség hasznosítására, ezért az alperes az Eptv. rendelkezései alapján köteles a részére a Fővárosi Bíróság előtt 18.G.76.392/2000. szám alatt indított perben meghozott jogerős ítéletben megállapított 34.126.925 forint megfizetésére. Úgy nyilatkozott, hogy a beruházás megállapított ellenértékét tekinti tulajdonképpen az őt megillető kártalanításnak.
- [8] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, azzal szemben elévülési kifogást terjesztett elő. Arra hivatkozott, hogy a perbeli üzlethelyiségre vonatkozó bérleti jogviszony a Polgári Törvénykönyvről szól 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 321. § (1) bekezdése alapján az általa gyakorolt felmondás következtében 2008. március 11-én megszűnt, ezért a felperest az Eptv. 11. § (2) bekezdése szerint megillető követelés is ekkor vált esedékessé. A felperes az általa - csak az öt éves elévülési idő elteltét követően - előterjesztett keresetben ezért olyan követelést kíván érvényesíteni, amely már elévült.

Az első- és másodfokú ítélet

- [9] Az elsőfokú bíróság az alapeljárásban 2017. október 19-én meghozott 5.G.40.524/2017/13. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 29.266.042 forintot, és ezen összeg után 2013. február 21. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatot. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság a 2018. június 13-án meghozott 13.Gf.40.698/2017/6. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett - a felperes keresetét részben elutasító - részét nem érintette, és az alperes marasztalását tartalmazó fellebbezett rendelkezését hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.
- [10] Az elsőfokú bíróság az így megismételt eljárásban meghozott ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 29.266.042 forintot, és ezen összeg után 2013. február 21. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatot. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [11] Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felek közötti bérleti jogviszony az alperes azonnali hatályú felmondása következtében 2008. március 11-én megszűnt, és az ingatlant az alperes 2013. február 21-én hasznosította. Az Eptv. 11. § (2) bekezdésének alkalmazásával helytállónak találta az alperesnek azon álláspontját, hogy a kártalanítás fizetésére irányuló kötelezettség

esedékessége a bérleti szerződés megszűnésének időpontja, és ebben az esetben a felperes kártalanítás iránti követelése valóban elévült. A felperes azonban nem kártalanítás iránti követelést érvényesített az alperessel szemben, hanem az Eptv. 5. § (3) bekezdése szerint azt az értéknövekedést, amellyel az üzlet értéke a beruházásai eredményeként növekedett.

- [12] Az elsőfokú ítélet indokolása szerint az Eptv. 5. § (3) bekezdése szerinti értéknövekedés iránti igény nem azonos a 11. § (2) bekezdése szerinti kártalanítási igénnyel, mert utóbbira a felperes akkor is igényt tarthat, ha semmilyen beruházást nem eszközölt, vagyis nincs az Eptv. 5. § (3) bekezdése alapján az alperessel szemben igénye. A felperesnek az Eptv. 5. § (3) bekezdése alapján fennálló követelésének rendezése az Eptv. 11. § (3)-(4) bekezdésének megfelelően történik, és az Eptv.-nek nincs olyan rendelkezése, amelyből levezethető lenne, hogy amennyiben az értéknövelő beruházást végző vállalkozás az ingatlan hasznosításakor már nem a szerződéses üzlet vezetője, akkor az értéknövelő beruházás ellenértékének megtérítését ne követelhetné. Az Eptv. rendelkezéseiből az következik, hogy amíg az ingatlant nem hasznosítják, addig a felperesnek ezen összegre vonatkozó követelése sem válik esedékessé.
- [13] Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a törvényből levezethető értelmezésen túl az esedékesség időpontját illetően a felek között megállapodás is volt. Az alperes 2012. augusztus 1-én kelt levele azt támasztja alá, hogy az alperes arra az álláspontra helyezkedett, miszerint az értéknövelő beruházások tekintetében a fizetési kötelezettsége nem állt be, azt kizárólag a privatizációs bevételből kell teljesíteni. Ezt a felperes elfogadta, a követelését az ingatlan hasznosítását követően arra tekintettel érvényesítette. Mindezek alapján a felperesnek az Eptv. 5. § (3) bekezdése szerinti követelése 2013. február 21-én vált esedékessé, ami öt év alatt évül el [rPtk. 324. § (1) bekezdés], ezért a felperes 2016. november 15-ei perindítása elévülési határidőn belül történt.
- [14] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének keresetet részben elutasító rendelkezését - a fellebbezés korlátaira tekintet nélkül - hatályon kívül helyezte, a perköltségre vonatkozó rendelkezését részben megváltoztatta; egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [15] A jogerős ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság az alapeljárásban meghozott ítéletével a keresetet 29.266.042 forint és járulékait meghaladó részében elutasította, mely rendelkezés fellebbezés hiányában a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) Pp. 229. § (4) bekezdése alapján jogerőre emelkedett. Az elsőfokú bíróság ítéletének e jogerőre emelkedett részét a másodfokú bíróság 13.Gf.40.698/2017/6. számú végzése nem érintette, az annak folytán megnyitott új elsőfokú tárgyalás már csak a hatályon kívül helyező rendelkezéssel érintett 29.266.042 forint és járulékait érintő követelés tárgyában

folyt, így a keresetnek ezt az összeget meghaladó és jogerősen elbírált részének újbóli eldöntése az rPp. 215. §-ába ütközött. Az elsőfokú bíróság ítéletének a 29.266.042 forintot meghaladó keresetet elutasító rendelkezését, ezért a másodfokú bíróság az rPp. 252. § (2) bekezdése értelmében hatályon kívül helyezte.

- [16] A kereset érdemét illetően rámutatott, amennyiben a bérbeadó a helyiség hasznosítása tárgyában megkötött bérleti szerződést az Eptv. 11. § (2) bekezdése értelmében felmondta, köteles a bérlőt kártalanítani. A kártalanítás annyit jelent, hogy a bérlő kizárólag a bérbeadó felmondásának ténybeli alapján, jogellenes magatartás hiányában is kérheti a szerződés megszűnésével őt ért valamennyi kár megtérítését, vagyis jogosulttá válik, és a bérleti szerződés megszűnésének időpontjától követelheti mindazon költségek kártalanításként történő megtérítését, amelyet az üzletre fordított. Ebben az esetben a kártalanítás szabályai alapján az rPtk. 355. § (4) bekezdésében írt kárfogalmak egyikeként követelheti a bérlő a kiadásainak megtérítését, ha a bérbeadó olyan időben mondja fel a bérleti szerződést, amikor a helyiség értékesítése még nem történt meg. E rendelkezés alapján a bérlő abban az esetben is hozzájuthat a kiadásai megtérítéséhez, ha a bérbeadó felmondása folytán a szerződés megszűnik, azonban a helyiséget a bérbeadó nem értékesíti. Ez esetben a beruházással járó kiadások összege, mint kártalanítás nem más, mint a felperes vagyonának a beruházással összefüggésben csökkent részéhez igazodó összeg.
- [17] Az ítéletábra megítélése szerint a fentiekből következően az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a szerződés megszűnésével egyidejűleg köteles lett volna a felperes beruházási költségeit megfizetni kártalanítás címén. Az alperes ezt elmulasztotta, ezért a felperes az rPtk. 360. § (2) bekezdése és 300. § (1) bekezdése értelmében jogosulttá vált a kártalanítás teljesítésének követelésére. A felperesnek a szerződés megszűnésének időpontjától számított öt év állt rendelkezésére ennek követelésére az Eptv. 11. § (2) bekezdése és az rPtk. 324. § (1) bekezdése alapján. Kétségtelenül megállapítható, hogy a felek között már a felmondást megelőzően egyeztetés kezdődött a követelés összege és esedékessége tárgyában. A felek által írt levelezések tartalma alapján az állapítható meg, hogy a felek 2006 májusában egyezsége kötöttek, amely szerint az alperes 23.500.000 forint megfizetésére kötelezte magát az Eptv. rendelkezései szerint. A felperes azonban ettől az egyezségtől a 2008. március 31-én kelt levelével elállt, mert a 2008. április 8-ig biztosított póthatáridő is fizetés nélkül, eredménytelenül eltelt. Az alperes képviselője az elsőfokú eljárásban azt a nyilatkozatot tette, hogy ha a felperes elállt, akkor ezt az alperes tudomásul vette. Mindezekből következik, hogy a felek közötti egyezség annak megkötésére visszamenő hatállyal a felperes elállása folytán megszűnt, így a továbbiakban a követelés mértékére és esedékességére továbbra is az Eptv. 11. § (2) bekezdésében foglaltak voltak az irányadóak. Ez azt

jelenti, hogy a felperes a szerződés megszűnésének napjától kezdődően tarthatott igényt a szerződés megszűnésével okozati összefüggésben felmerült költségei megtérítésére kártalanításként.

- [18] Az ítélet tábla álláspontja szerint, ugyanakkor a követelés esedékességének megítélésénél nem hagyható figyelmen kívül, hogy az alperes a szerződés megszűnését követően az általa felkért szakértő értékbecslésének elkészítésétől tette függővé a fizetési kötelezettségének teljesítését. Mindezt alátámasztja a felek között 2012. április 24-e és 2013. március 12-e között zajlott levelezés tartalma, valamint az is, hogy a felperes a kifizetés feltételének ezt a módját elfogadta (2013. március 12-ei e-mail). Mindezek összessége alapján a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróságnak azzal a következtetésével, hogy a felek nyilatkozatainak tartalma alapján az állapítható meg, miszerint az alperes fizetési kötelezettségének esedékességét a kötelelem eredeti tartalmához képest megváltoztatták, a kötelelem tartalmát módosították, amely nem állt ellentétben az Eptv. rendelkezéseivel, és az így egyeztetett megállapodás szerint annak kifizetését az értékbecslés elkészítéséhez, és nem az értékesítéshez kötték. Ez az értékbecslés legkésőbb 2013. február 14-én elkészült, amelyről a felperes legkorábban ezzel az időponttal egyezően szerzett tudomást, így a követelés esedékességének időpontja az eset összes bizonyítékainak értékelésével ezzel a nappal (2013. február 14.) kezdődött. Figyelemmel arra, hogy a felperes a keresetet 2016. november 15-én indította, az öt éves elévülési határidő nem telt el, így jogosult a kiadásainak költségeit az alperestől követelni.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [19] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részének a hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását kérte. Állította, hogy a jogerős ítélet az rPtk. 324. (1) és (2) bekezdésébe, 325. (1) bekezdésébe, 326. (1) bekezdésébe, 327. (1) és (2) bekezdésébe, valamint az rPp. 164. (1) bekezdésébe és 206. (1) bekezdésébe ütközik.
- [20] Előadta, hogy a jogerős ítélet is azt állapította meg, a bérleti jogviszony a bér nem fizetés miatt történt felmondás következtében 2008. március 11. napján megszűnt, amiből következően az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a szerződés megszűnésével egyidejűleg köteles lett volna a felperes beruházási költségeit megfizetni kártalanítás címén, ezért a felperes jogosulttá vált a kártalanítás teljesítésének követelésére.
- [21] A Fővárosi Ítélet tábla azonban tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a peres felek egyezséggel módosították a felperest az Eptv. 11. (2) bekezdése alapján megillető kártalanítás érvényesítésének határidejét, arra az időpontra, amikor a felperes beruházásaival kapcsolatos értéknövekedésre az alperes által beszerezni kívánt szakértői vélemény rendelkezésre áll, ami legkorábban 2013. február 14-én történhetett meg. Téves ezért az ebből levont azon következtetés is, hogy emiatt az elévülés újból elkezdődött, és még mielőtt bekövetkezett volna, a felperes 2016. november 15-én érvényesítette az igényét.
- [22] Ez a megállapítás azért nem helytálló, mert az elsőfokú eljárás során a 2018. október 16. napján megtartott tárgyaláson a felperes és az alperes is kizárta, hogy a peres felek között a kártalanítás

összegével kapcsolatban bármilyen egyezség született volna, ezért iratellenes a Fővárosi Ítéltábla azon megállapítása, hogy a peres felek egyezséggel módosították a kártalanítás összegének megfizetésére vonatkozó időpontot. Ezen iratellenes megállapítás eredményezte az elévülés egyezség címén történő megszakadásának (rPtk. 327. (1) bekezdés) megállapítását és a felperes keresetének helyt adó ítélet meghozatalát. Ezzel a jogerős ítélet megsértette az rPp. 164. (1) bekezdésében foglalt azon előírást, hogy a tényállásként megállapított egyezség létrejöttét a felperesnek kellett volna bizonyítania, valamint megsértette az rPp. 206. § (1) bekezdését is a bizonyítékok iratellenes mérlegelésével.

- [23] Előadta, hogy a másodfokú bíróság a keresetnek helyt adó ítélet meghozatalát kizárólag a „követelés egyezséggel történő módosítására” alapozta, ettől függetlenül másodlagos érvelésként a felülvizsgálati kérelmében hivatkozott arra is, hogy a a felperes által csatolt levelek az elévülést megszakító írásbeli felszólításnak nem minősülnek, az ezzel kapcsolatos álláspontját részletesen kifejtette.
- [24] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [25] A Kúria a jogerős ítéletet a rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és megállapította, az a hivatkozott indokok alapján nem jogszabálysértő.
- [26] A perben, és a felülvizsgálati eljárásban is abban a kérdésben kellett alapvetően állást foglalni, hogy elévült-e a felperes által érvényesített azon kártalanítási igény, amely a felperesnek a perbeli üzlethelyiségbe történő beruházásaival kapcsolatos. Az alperes elsődleges felülvizsgálati hivatkozása ezzel kapcsolatosan az volt, hogy a jogerős ítélet a bizonyítékok téves - iratellenes - mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy a felek között létrejött egyezség miatt szakadt meg az elévülési idő.
- [27] A Kúria ezzel kapcsolatban rögzíti, hogy a felülvizsgálati eljárásban - rendkívüli perorvoslati jellege miatt - nincs helye a bizonyítékok ismételt egybevetésének és felülmérlegelésének (BH2013.119., BH2002.29.). A jogerős ítélet akkor tekinthető megalapozatlannak a tényállás megállapítása körében és bírálható felül jogszabálysértés miatt az rPp. 206. §-a alapján, ha a tényállás iratellenes, a bizonyítékok mérlegelésének eredménye okszerűtlen. A bizonyítékok mérlegelése abban az esetben tekinthető okszerűtlennek, ha adott bizonyítékokból kizárt volt a másodfokú bíróság által valamely tény megállapítására levont következtetés. A felülmérlegelés tilalmát áttörni engedő hiba, nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés akkor állapítható meg, amennyiben a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülbírált ítélettől eltérő következtetésre lehetne jutni (BH2013.119., BH2006.403).
- [28] A felülmérlegelést engedő fenti okok közül az alperes kifejezetten, és kizárólag a tényállás iratellenes voltára hivatkozott. Ezzel kapcsolatosan a Kúria rögzíti, hogy a szerződés tartalmának a közös megegyezéssel történő módosítása, és a szerződés egyezséggel történő módosítása nem azonos - egymásnak tartalmilag sem megfeleltethető - jogintézmények. Előbbit az rPtk. 240. § (1-2) bekezdése, utóbbit az rPtk. 240. § (3-4) bekezdése szabályozza, és emiatt az utóbbi (az egyezség) esetleges hiánya, már fogalmilag sem

zárhatja ki az előbbi (a szerződés tartalmi módosításának) megvalósulását.

- [29] Az rPtk. 240. § (3-4) bekezdésében meghatározott törvényi feltételeknek megfelelően a szerződés nélkül létrejött kötelmi jogviszony (például, mint a perbeli esetben a kárkötelem) esetén is rendezhetik a felek a vitás kérdéseket egyezséggel, illetve a nem szerződésből származó ilyen követelést közös megegyezéssel is módosíthatják. Az utóbbin, azaz a követelés megállapodással való módosításán minden olyan módosítását érteni kell, amely a követelés összegét, a szolgáltatás tárgyát, mennyiségét, a teljesítés idejét vagy helyét bármilyen vonatkozásban érinti. Az rPtk. 327. § (1) bekezdésének egyértelmű rendelkezése szerint pedig mindkettő, a követelésnek a megegyezéssel való módosítása, illetve az annak tárgyában kötött egyezség is megszakítja az elévülést.
- [30] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében arra önmagában helytállóan hivatkozott, hogy a peres felek között valóban nem jött létre egyezség a kártalanítás összegével kapcsolatban, ezt azonban a peres felek egyező előadása alapján a jogerős ítélet is megállapította. A felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal ellentétben a jogerős ítélet nem azt állapította meg, hogy a peres felek között egyezség jött volna létre, hanem ettől eltérően azt, hogy a peres felek az alperes fizetési kötelezettségének esedékességét a kötelem eredeti tartalmához képest megváltoztatták, a kötelem tartalmát módosították. A fent kifejtettekből pedig okszerűen következik, hogy önmagában a peres felek közötti egyezség létrejöttének a hiánya nyilvánvalóan nem zárja ki azt, hogy a peres felek ettől függetlenül - és fogalmi lényegét illetően is eltérően - megállapodjanak követelés tartalmának - ezen belül annak teljesítési idejének - közös megegyezéssel történő módosításában.
- [31] A felperes a fellebbezési, majd a felülvizsgálati ellenkérelmében is helytállóan hivatkozott arra, hogy a peres felek azzal kapcsolatosan tettek egyező tényelőadást, hogy közöttük 2006. májusban nem jött létre olyan egyezség, amelyben megállapodtak volna a kártalanítás összegének - az előzményi perben meghozott jogerős ítéletben meghatározott beruházási összegtől - eltérő mértékében történő kiegyenlítésében. Ettől függetlenül azonban a per során azt mindvégig állította, hogy a már jogerősen megítélt beruházási összeg megfizetésének határidejére, azaz az alperest terhelő fizetési kötelezettség esedékességére vonatkozóan kifejezetten külön megállapodás jött létre a peres felek között. Mindezek alapján tehát a peres felek azon egyező előadása, hogy 2006-ban nem jött létre köztük egyezség az alperest terhelő kártalanítása összeg mértékét illetően, nyilvánvalóan nem zárta ki, és ebből következően - a felülvizsgálati kérelemben foglaltaktól eltérően - nem teszi, nem teheti iratellenessé a jogerős ítélet azon megállapítását, hogy a peres felek ezt követően egy későbbi időpontban és eltérő tartalommal közös megegyezéssel módosították az alperest terhelő követelés teljesítésének időpontját.
- [32] Ezt a tényállási elemet a jelen ügyben a felülvizsgálni kért jogerős ítélet az rPp. 206. § (1) bekezdése szerinti elveknek megfelelően, és - a kifejtettek szerint - nem iratellenesen

állapította meg. A jogerős ítéletnek ebben a körben nem volt a felülmérlegelés tilalmát áttörni engedő hibája: sem a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott iratellenesség, sem logikai ellentmondás, sem pedig nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés azzal, hogy az utóbbiakra az alperes felülvizsgálati kérelmében maga sem hivatkozott.

- [33] Ennek alapján pedig a másodfokú bíróság helytállóan következtetett arra, hogy a perbeli követelés - teljesítési határidejére vonatkozó - tartalmának közös megegyezéssel való módosítása az rPtk. 327. § (1) bekezdése alapján az elévülést megszakította, így az öt éves elévülési idő a keresetlevél előterjesztéséig nem telt el.
- [34] A fentiek miatt az alperes másodlagos felülvizsgálati érvelése érdemi vizsgálatot nem igényelt, azt eltérő - a kifejtettek szerint helytálló - jogi álláspontjából következően a másodfokú bíróság sem vizsgálta, annak megítélése a jogvita érdemi eldöntésére már nem hathat ki.
- [35] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [36] A Kúria döntése alapján a felülvizsgálati eljárásban pervesztes alperest az rPp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes - 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései alapján megállapított - ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megfizetésére. Ennek mértékét a pertárgyérték és a kifejtett jogi képviselési tevékenységgel arányosan mérsékelt összegben határozta meg mérlegeléssel, ami a felperesi jogi képviselő nyilatkozatára figyelemmel áfá-t nem tartalmaz.
- [37] Az alperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdése, 74. § (3) bekezdése és a bírósági eljárásban a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.
- [38] Az ítélet ellen a felülvizsgálatot az rPp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.
- [39] A Kúria a döntését tárgyaláson kívül hozta meg.

Budapest, 2020. november 3.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Bajnok István sk. előadó bíró, Dr. Tibold Ágnes sk. bíró